SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . *f* 10.—
» 6 *maanden*. . . . . » 5.50.
» 3 *maanden*. . . . . » 3,00.

No. 32.

ZONDAG 6 AUGUSTUS.

1854.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . *f* 0,25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* alhier, Woensdag den 9den dezer 's avonds te *half zeven* uren.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Paramaribo, den 5 Augustus 1854.

Ten verzoeke van den Heer LOUIS GIJSBERTUS MALMBERG, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Bij indispositie van den waarnemenden Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functiën van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Kommies,

(11669) J. E. WESENHAGEN.

ROUWLOGE ter gedachtenis van den H.·. E.·. oud gr.d.·. Gr.·. Mr.·. Nat.·. over de Oostelijke en Westelijke gedeelten van Nederlandsch West-Indie J. C. RIJK, in de Achtb.·. Loge *CONCORDIA!* op Woensdag den 16 Augustus e. k. des avonds ten *half acht ure*. (11659)

(11660) A. SALOMONS, Vendumeester, zal WOENSDAG e. k. verkoopen:

***Provisien, Stukgoederen,* vaten *Spek*, een partijtje *Wane*, - *Ceder*- en *Kopie Planken*, *Shirting*, voor rekening die't mogte aangaan: Een partijtje *Broodsuiker*.**

Voorts:

De Nalatenschap van den WelEd. Gestr. Heer *J. T TRENKWALDER*, Officier van Gezondheid, bestaande uit: *Doctorale Boekwerken* en *Instrumenten*, *Kleederagien*, enz.

Te Huur:

Een *welgelegen HUIS* in de stad, bijzonder geschikt tot het houden eener

SOCIETEIT of SCHOOL.

Alsmede: Een *welloopend BILLARD* met toebehooren, en AMEUBLEMENTEN voor eene Sociéteit.

Adres ter dezer Drukkerij. (11661)

Paramaribo, den 5 Augustus 1854.

De ondergeteekende zich voor vast ter dezer stede gevestigd hebbende beveelt zich aan tot het geven van lessen in de

HEBREEUWSCHE TAAL

en de *MUZIJK*.

(11662) C. LEEFMANS.

Het schip *Johannis Hermanus*, gevoerd door kapt. J. B. WIJGERS, eene volle lading in hebbende, waarvan het onmogelijk is, kleine partijen uit te zoeken en te lossen, zoo is de kapitein voornemens eene groote pont aan te leggen om de *Goederen* voetstoots te kunnen lossen. Hij verzoekt dus allen, die *Goederen* aan boord van gemelden bodem hebben, om hunne Los-Cedullen, zoo spoedig mogelijk bij de Makelaars GISIUS & Co. te willen zenden, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, de lossing spoedig te doen plaats vinden. (11663)

Paramaribo, den 5 Augustus 1854.

Degene die iets te vorderen heeft van nu wijlen den Heer W. J. HAASE wordt hierbij vriendelijk verzocht blanco rekeningen daarvan binnen *acht* dagen in te zenden bij den ondergeteekende, ten einde na accoord bevinding te worden voldaan, terwijl tevens ieder die aan den overledene iets verschuldigd mogt zijn, wordt uitgenoodigd zulks mede bij den ondergeteekende af te doen.

Paramaribo, den 6 *Augustus* 1854.

Namens de Wed. W. J. HAASE,

(11664) J. P. HAASE Jr.

De ondergeteekende bij Gouvernements-Resolutie van den 15n. Maart 1838, No. 329 | 300, als *Beëedigde Boekhouder* geadmitteerd, en als zoodanig, over dit jaar, voor een patentregt van *f* 25 aangeslagen zijnde, heeft de eer zulks in herinnering van het geëerde publiek te brengen, waartoe hij zich gedrongen gevoelt, daar zijn naam niet op de *Surinaamschen Almanak*, uitgegeven door den drukker J. MORPURGO, vermeld staat.

Hij beveelt zich derhalve, voor al hetgeen tot dit vak betrekking heeft, zoomede voor het verrigten van Schrijfwerken in de *Nederduitsche-*, *Fransche-*, *Hoogduitsche-* en *Engelsche* Talen, in de gunst van belanghebbenden beleefdelijk aan, zullende echter geene werkzaamheden dan tegen *comptante betaling*, worden afgeleverd, terwijl hij degenen die aan hem sedert 1838 en vroegere jaren verschuldigd zijn, ernstig om voldoening aanmaant, daar de nalatigen het zich zelve te wijten hebben, wanneer zij door *regtsmiddelen*, daartoe zullen worden genoodzaakt, opdat hij daardoor in staat gerake, ook zijne verpligtingen jegens den Lande, te kunnen naleven.

Paramaribo, den 5 Augustus 1854.

E. A. von WILLWEBER et ALLSTAEDT.

(11665)

De Boekhandelaar

C. BAKKER BZ.

te Nieuwe Diep,

biedt zich aan voor de levering van

COURANTEN, TIJDSCHRIFTEN & BOEKWERKEN etc.

naar *Suriname*, zijnde door zijne gunstig gelegen woonplaats, bijzonder goed in de gelegenheid, om met ieder vertrekkend schip uitzendingen te doen.

Degenen welke hem met *commissien* mogten willen vereeren worden beleefdelijk verzocht deze in *Nederland* betaalbaar te stellen.

Hij belooft van zijne zijde eene *soliede* en *spoedige bediening*. (11666)

Houders van vorderingen

tot laste nu wijlen den Heer JOHANNES SCHMIDT, worden verzocht daarvan opgave te doen bij

(11667) J. E. SIMONS.

KOFFIJZAKKEN

te bekomen bij

DA SILVA & NAMIAS.

(11668)

Nieuwe Zeeuwsche *Aardappelen*,

te bekomen bij

(11669) G. H. L. BAKKER.

Verkrijgbaar bij

N. BOX & CO.,

Extra *Zoutvleesch*, *Prime-*, *Rump-*, *Mess-* en *Clear SPEK*; Smeerkaarsen van 8, 10, 12, 14 en 16 in 't pond; drooge 1 | d. W. P.- en P. P. PLANKEN, *KATOENZAKKENDOEK* KOFFIJZAKKEN, &c. &c. (11670)

OFFICIEELE AANKONDIGING.

DE 126ste FRANKFORTER STAATS LOTERIJ,

Gewaarborgd door de regering der vrije stad Frankfort aan den Main.

Den 27 September begint de trekking en wordt dezelve dagelijks voortgezet tot den 19 October 1854.

De volgende groote Prijzen zullen gewonnen worden, als:

1	Premie van	*f* 100,000	of	8 350	pond sterl.
1	Prijs	» 100.000	»	8,350	»
1	do.	» 50.000	»	4,170	»
1	do.	» 20.000	»	1.670	»
1	do.	» 15.000	»	1,250	»
1	do.	» 12.000	»	1,000	»
1	do.	» 10,000	»	840	»
2	do. van *f* 5000	10,000	»	840	»
4	do. » » 4000	16,000	»	1,340	»
8	do. » » 2000	16,000	»	1,340	»
100	do. » » 1000	100,000	»	8,350	»
100	do. » » 300	30,000	»	2,500	»
5,780	do. » » 100	578,000	»	48,200	»
10	Premies	7,780	»	650	»
6,000	aandeelen	*f* 1,064,780	»	88,850	p. st.

12 gulden gelijk aan een pond sterling.

De laatst getrokkene der eerste 12 prijzen ontvangt eene premie van 100,000 guldens; zoodat een aandeel ongeveer 16,700 pond sterling zal kunnen winnen.

Bovengemelde Staats Loterij, ingesteld in 1789, biedt de beste, schoonste en veiligste gelegenheid tot uitzet aan, van al de Loterijen op het Vasteland. Er zijn 18,400 loten en 6000 prijzen waarvan de kleinste, 7 pond sterling is. De trekking vindt plaats in tegenwoordigheid van het publiek in de Loterij Zaal te *Frankfort*, onder onmiddellijke controle eener Commissie daartoe door den Hoogen Senaat benoemd.

In deze Loterij wordt elk nummer getrokken, hetzij met een niet of met een prijs, en de uitkomst wordt op de officieele lijst opgeteekend, waarvan aan elken buitenlandschen aandeelhouder een kopie zal gezonden worden.

Prijzen der aandeelen.

Een heel aandeel 10 pond sterl. — Een half aandeel 5 p. st. — Een kwart aandeel 2 p. 10 sh. sterl.

Door een zeker getal aandeelen te nemen, kan men de volgende voordeelen genieten, als:

5	aand. of	10	halve, of	20	kwart do.		45	p. st.
10	» »	20	» »	40	»	»	80	»
25	» »	50	» »	100	»	»	200	»

De ondergeteekenden zijn nu *speciaal aangesteld* tot den verkoop van aandeelen zoo voor het binnen- als buitenland, uithoofde der onregelmatigheden van vroegere agenten en de herhaalde klagten ten hunnen opzigte van vreemde deelhebbers ontvangen. — Aandeelen en Prospectussen, onderteekend door Senator Siebert en gecontrasigneerd door een van onze firma, zijn verkrijgbaar bij de ondergeteekenden die genoegzame *zekerheid* gegeven hebben tot de nakoming van alle verpligtingen jegens de deelhebbers.

De prijzen zullen in de West-Indien door tusschenkomst eener gevestigde Bank betaald worden.

J. A. SCHWARZSCHILD & ZONEN.

Bankiers en eenige aangestelde Gouvernements Loterij Contractanten. Frankfort aan Main.

PROSPECTUSSEN zijn te bezigtigen ter dezer Drukkerij. (11671)

HET WEEKBLAD.

DE AMERIKANEN IN JAPAN.

Aangaande het onlangs door den Amerikaanschen vlootvoogd met de regering van Japan gesloten tractaat, ten gevolge waarvan dat rijk voor den wereldhandel is geopend, worden de onderstaande bijzonderheden medegedeeld en tevens eene beschrijving gegeven van den eersten omgang met de Japanezen en van de gesteldheid des lands.

Commodore Perry vertrok op den 14den Januarij jl. met de stoomoorlogschepen Susquehanna, Powhattan en Missisippi uit de haven van Hong-Kong. De zeilschepen van het eskader Vandalia, Southampton, Supply en Lexington waren eenigen tijd te voren naar Napakiang (Lutschu-eilanden) vertrokken, waar het eskader den 21n. zich weder bij elkander voegde. Den 31sten werden de zeilschepen vooruitgezonden naar Japan. Op den 7den Febr. volgden hen de stoomschepen, die hen den 12den hadden ingehaald, waarop de geheele flotilje, versterkt door het van Shanghai gekomen sloepschip Saratoga, de baai van Yeddo invoer en aan gene zijde van Uraga, waar verleden jaar de eerste conferentie en de overhandiging van den brief des Presidents aan den Keizer van Japan had plaats gehad, voor anker ging liggen. Men merkte eenige kleine forten op, elk met 10 of 12 stukken geschut gewapend, die echter geene vijandelijke demonstratie maakten. Eerst toen de schepen ten anker waren gekomen, werd aan de booten der inlanders vergund dezelve te naderen. De ambtenaren der Japansche regering werden naar de Powhattan, die de vlag van den commodore voerde, verwezen en hadden daar op 13 Febr. eene eerste bijeenkomst met den kapitein der vloot Adams, aan wien de Japanezen, na het wisselen van eenige pligtplegingen, te kennen gaven, dat binnen weinige dagen een hoog beambte uit Yeddo zoude aankomen, ten einde met den commodore alles op vriendschappelijken voet te regelen. Zij maakten echter de aanmerking, dat de schepen te ver waren genaderd en verlangden, dat zij naar Uraga zouden terugkeeren, alwaar volgens den wensch des Keizers de zamenkomst ook ditmaal zoude plaats hebben. Dit punt schenen zij als van grooter gewigt te beschouwen dan de gesprekken over het weder, die anderzins, even als overal elders, ook in Japan eene gewigtige rol in de conservatie spelen. Vervolgens nam de deputatie in de beste verstandhouding afscheid en lachte hartelijk mede, toen kapitein Adams schertsenderwijze de opmerking maakte, dat het, in stede van naar Uraga terug te keeren, verkieslijker ware, eene ankerplaats dieper in de baai en nader bij de hoofdstad te kiezen, omdat de hooge ambtenaren uit Yeddo alsdan geene zoo lange reis behoefden te maken.

Op den 14den Febr. werd aan boord van de Powhattan eene tweede zamenkomst gehouden. De Japanezen kwamen andermaal met het voorstel te berde, om Uraga tot plaats van onderhandelen te kiezen, dewijl daar toch ook verleden jaar alles op aangename en vriendschappelijke wijze was behandeld. Toen zij dit niet konden doordrijven, sloegen zij Kamakura voor, als eene veel geschiktere plaats dan Kanagawa (tusschen de tegenwoordige ankerplaats en Yeddo), hetwelk onze tolk, Dr. Williams, had voorgeslagen. Na langdurend over en weder kibbelen, lieten de Japanezen eindelijk de beslissing dienaangaande over aan den commodore. Alvorens afscheid te nemen, boden zij water en levensmiddelen aan, indien deze op de vloot mogten benoodigd zijn; men antwoordde hun, dat alleen water werd verlangd. Commodore Perry besloot alsnu, den kapt. Adams met het schip Vandalia naar den gouverneur van Uraga te zenden. Deze verzekerde Adams, dat alles tot het sluiten van een verdrag tusschen Japan en de Vereenigde Staten gereed was en de geheele zaak voor zonsondergang zoude afgedaan zijn, zoo slechts de commodore naar Uraga wilde komen. Kapt. Adams antwoordde, dat de commodore de ankerplaats aldaar niet geschikt had geoordeeld, weshalve hij met den Japanschen gevolmagtigde wenschte te onderhandelen te Yokohama, waar het vlaggeschip zich thans bevond, namelijk op 10 à 20 mijlen afstands van Uraga. Toen kapt. Adams den 24sten bij het eskader was teruggekeerd, kwamen des anderdaags de beambten aan boord, om den dag voor de zamenkomst vast te stellen. Ook nu schenen zij nogmaals op Uraga terug te willen komen, maar de commodore deed hun begrijpen, dat hij voor de veiligheid der hem toevertrouwde schepen zeer bezorgd was, omdat hij zich thans meer dan 17,000 mijlen van zijn vaderland bevond en Uraga hem deze veiligheid niet aanbood. Zoo kwam men dan ten langen laatste overeen, dat de conferentie te Yokohama zoude worden gehouden.

Elf dagen later had deze zamenkomst plaats. Inmiddels hadden de Amerik. officieren en de Japanesche beambten door wederkeerige bezoeken en feestelijkheden zich met elkander vertrouwd gemaakt. Bij een, door kapt. Buchanan gegeven diner, legde de gouverneur van Uraga bereids eene meesterachtige kunst in het uitbrengen van toasten en het houden van redevoeringen aan den dag, welke hem den geëuropiseerden Chineschen Kying waardig ter zijde deed staan. Den toast op Z. Japansche M., die staande met alle eerbewijzen werd gedronken, beantwoordde de gouverneur van Uraga, in eene kernachtige redevoering, waarna hij de gezondheid van den president der Ver. Staten instelde. De Japanezen betoonden zich jegens de geestrijke dranken zeer genegen; de champagne en liqueuren smaakten hen bijzonder. Zij gaven de hoop te kennen, dat weldra de tijd mogt komen, wanneer het hun zoude vergund zijn, vreemde landen met stoomschepen en driemasters te bezoeken.

Gedurende deze elf dagen deed een officier een uitstapje in de omstreken der hoofdstad Yeddo. Al waagde hij het niet die stad binnen te treden, zoo kwam hij toch nabij genoeg, om zich een goed denkbeeld van haar te maken. Bij die gelegenheid maakte hij de opmerking, dat nabij den oever het water nog vijf vadem diepte had, zoodat groote schepen digt bij de stad kunnen naderen. Yeddo heeft de gedaante van eene halve maan en ligt in eene uitgestrekte vlakte met een bekoorlijken achtergrond van bergen en bosschen; evenwel schijnt zij geene uitstekende openbare gebouwen te bezitten en de woonhuizen hebben over het algemeen slechts eene verdieping, waardoor zij behalve hun groot getal en de groote oppervlakte, welke zij beslaan, niets bewonderingwaardigs aanbieden. D bevolking der hoofdstad is echter zeer overdreven geworden, want, alhoewel zij ontegenzeggelijk zeer groot is, zijn de Japanesche autoriteiten toch zelve zoo bescheiden, haar eerst den derden rang onder de groote steden der wereld toe te kennen; Londen zeggen zij is de eerste, Parijs de tweede.

Op den 8sten Maart waren de toebereidselen voor de ontvangst van den commodore voltooid Hij had er echter op aangedrongen, dat de dubbele rij soldaten, die van de landingsplaats tot aan het gebouw der conferentie geschaard stonden en den doortrekkenden stoet voor de oogen van het Japansche publiek verborgen, zoude worden verwijderd. Tusschen 11 en 12 ure vertrok eene afdeeling mariniers en soldaten onder aanvoering van den kapt. Buchanan, in 29 booten naar den wal en wachtte daar de komst van den commodore en zijn gevolg af, bestaande uit kapt. Adams, den secretaris Perry en de tolken Williams en Portman. Deze landden onder een saluut van 17 schoten van een der schepen, terwijl de manschap in de booten oprees en de officieren aan den oever met ongedekte hoofden stonden. Daarna zettede zich de stoet, onder het spelen van Heil Columbia en den presidents-marsch in beweging.

Bij het binnentreden in het gebouw werd de commodore ontvangen door vier keizerlijke commissarissen.

Nadat het gezelschap plaats had genomen, werd de Japansche vlag op de Powhattan geheschen en met 21 kanonschoten uit de booten begroet, waarna de Japansche opper-commissaris een saluut van 17 schoten ontving, die door middel van eenen tolk aan den commodore en diens officieren zijn wellekomsgroet aanbood en in het bijzonder naar het welzijn van eerstgenoemden informeerde Op een gegeven teeken bragten de bedienden thee en ingelegde vruchten. De verwelkomst schijnt volmaakt dezelfde geweest te zijn als die, welke in China gewoonlijk de onderhandelingen met vreemde autoriteiten voorafgaat. Gedurende dit onderhoud had men gelegenheid, om de plaats van zamenkomst naauwkeuriger te beschouwen. De in groote haast opgebouwde zaal die eene lengte van nagenoeg 50 vt., en hoogte van 12 vt. had, was met prachtige bloeijende camelia's in het rond bezet, van welke sommige wel 30 voet hoogte hadden. Langs de wanden waren zitplaatsen en tafels met rood fluweel bedekt. Op den grond lagen witte matten ter lengte van 3 voet en breedte van 2 voet. Sierlijke kolenbakken op fraaije voetstukken verschaften de noodige verwarming. De pilaren, die het dak droegen, waren met purperrood krip en de wanden met schilderwerk van vogels en planten versierd. Het gebouw was omtrent 500 schreden van de landingsplaats verwijderd, en werd door de schepen, die met hunne geschutpoorten naar den wal waren gekeerd, bestreken. Eenige Japansche schilders waren medegekomen, om de vreemdelingen af te teekenen.

Nadat eenige ververschingen waren gebruikt, werd de commodore met zijn gevolg door de Japansche commissie geleid naar een nevenvertrek, welks inrigting insgelijks met purperkleurig krip was behangen. De conferentie duurde drie uren; zij werd in de Hollandsche taal gevoerd, welke door de Japansche tolken Matsmaki en Michitaso en den tolk des commodoors, Portman, vloeijend werd gesproken. Op den brief van den president Pierce, vermoedelijk eene herhaling van den wezenlijken inhoud van den brief zijns voorgangers Filmore, werd het meest bevredigende antwoord gegeven, gelijk dan ook wordt gezegd, dat alle door den commodore Perrij geopperde punten eene in alle opzigten gewenschte oplossing hebben bekomen. Aan de commissarissen werd het ontwerp van een tractaat in de Engelsche, Hollandsche, Chinesche en Japansche taal ter hand gesteld, en zij beloofden, dat het in overweging zoude worden genomen, niettemin de aanmerking makende, dat de oude Keizer sedert het bezoek van commodore Perry verleden jaar was gestorven en dat zijn opvolger een jongeling was, die het gevoelen van zijn en staatsraad wenschte in te winnen alvorens een besluit te nemen. Ook herinnerde men den vlootvoogd, dat men in Japan niet gewoon was met de voortvarende snelheid der Amerikanen te werk te gaan. Op de volgende wijze werd hem dit verduidelijkt: Wanneer verscheidene Japanezen zich bijeen bevonden en alle evenzeer bezield waren met den wensch om de Amerikaansche schepen te bezoeken, alsdan zoude een van hen zeggen: het is een verrukkelijke ochtend; een ander zoude er bijvoegen: hoe aangenaam is het weder; een derde zoude zeggen: er is geen rimpeltje op het water; en dan eerst zoude de vierde met den voorslag voor den dag komen: kom laten wij de schepen eens gaan bezoeken.

Dat intusschen de preliminairen van een tractaat gedurende dit bezoek zouden worden vastgesteld, was meer dan waarschijnlijk. De voornaamste bepalingen der overeenkomst zullen, naar men meent te weten, hebben bestaan in het openstellen van drie of meer havens voor den Amerik. koophandel en de vergunning van depots voor steenkolen ten behoeve der Noord-Amerik. stoomschepen. In andere opzigten moet het verdrag nagenoeg eene weerklank zijn van het met China gesloten tractaat, met dat verschil alleen, dat de Japanezen de clausule, dat aan de andere volken dezelfde regten als aan de Amerikanen zouden worden verleend, hebben verworpen; dus geheel in strijd met de Chinezen, door welke, zooals algemeen wordt beweerd, en niet door Sir Henri Pottinger, werd vastgesteld dat de aan de Engelschen ingewilligde privilegien ook tot alle andere natien zouden worden uitgestrekt. Broeder Jonathan zal op de algemeene vergunning juist ook niet sterk hebben aangedrongen. Iets stelligs omtrent dit laatste punt weet men niet, doordien de Susquehanna op 24 Maart de baai van Yeddo verliet, zijnde juist de dag, waarop nog eene conferentie ter sluiting van het verdrag zoude worden gehouden.

Aangezien de meeste lezers den inhoud van den brief, dien de president Fillmore aan den Keizer van Japan heeft geschreven, zullen hebben vergeten, laten wij dien, te gelijk met een kort extract uit de instructien van den minister D. Webster aan den commodore Aulick, aan wien in het eerst de expeditie was opgedragen, hier nogmaals volgen:

» Deze brief wordt u gebragt door eenen gezant mijner keuze, een officier van hoogen rang in zijn vaderland, die geen zendeling is. Hij brengt u op mijn bevel mijnen groet, benevens mijnen wensch, dat de vriendschap en de gemeenschap tusschen onze landen moge worden aangekweekt.

» Gij weet, dat de Ver. Staten van Amerika zich thans uitstrekken van zee tot zee, dat de groote landschappen van Oregon en Californie gedeelten der Ver. Staten uitmaken, en dat uit die landen, welke rijk zijn aan goud, zilver en kostbare gesteenten, onze stoomschepen de oevers van uw gelukkig land in minder dan 120 dagen kunnen bereiken.

» Vele onzer schepen zullen voortaan telken jare, ja zelfs velen in eene enkele week, tusschen Californie en China heen en weder varen. Deze vaartuigen moeten langs de kusten van uw rijk stevenen, zij kunnen door stormen op uwe stranden worden geworpen en wij wenschen en verwachten van uwe vriendschap en grootmoedigheid goede behandeling voor ons volk en behartiging van ons eigendom. Wij wenschen, dat het aan uwe natie vergund worde met de onze handel te drijven, maar wij zullen van ons volk geene schending van de wetten uws lands gedoogen.

» Ons doel is vriendschappelijke omgang en niets anders. Gij bezit voorzeker voortbrengselen, welke wij gaarne koopen en wij daarentegen hebben andere, die aan uw volk welkom zullen wezen.

» Uw rijk heeft grooten rijkdom aan steenkolen. Dit is een artikel, hetwelk onontbeerlijk is voor onze van Californie naar China bestemde stoomschepen. Onzen zeelieden zoude het een groot

genoegen zijn, wanneer in uw rijk eene haven werd aangewezen tot het nederleggen van steenkolen, waar zij ten allen tijde die brandstof konden vinden.

»In vele andere opzigten zal de handel tusschen uw rijk en ons land voor beiden voordeelig wezen. Laten wij wel overwegen, welke voordeelen kunnen voortspruiten uit de jongste gebeurtenissen, die ons zoo nabij tot elkander hebben gebragt en welke gevoelens van vriendschap dit verkeer geroepen is op te wekken in de harten van hen, die aan het hoofd staan van de beide landen."

De eerste helft van de instructien des ministers Webster heeft betrekking tot steenkolen, die als het hoofddoel der zending voorkomen. Terzelfder tijd werd aan den commodore Aulick voorgeschreven, om bij elke gelegenheid, welke hem in aanraking met Japansche ambtenaren mogt brengen, hun met nadruk de verzekering te geven, dat de regering der Vereenigde Staten geene magt over de godsdienst harer eigene burgers bezit en dat derhalve geene reden konde bestaan tot de onderstelling, dat zij zich zoude bemoeijen met godsdienst-aangelegenheden van andere landen. Dit punt werd, en gelijk gebleken is, niet ten onregte, van groot gewigt beschouwd, terwijl de kwestie wegens het aanknoopen van handelsbetrekkingen, omdat men zich geen goed gevolg daarvan beloofde, op den tweeden rang werd geplaatst. Maar voor alle mogelijke gevallen werd de commodore gemagtigd tot het sluiten van een tractaat en tot dit einde voorzien van afschriften der met China, Muskat en Siam gesloten tractaten, van welke de beide laatstgen. waarborgen bevatten voor de bescherming van schipbreuk lijdende Amerik. zeelieden en gestrande goederen, welke Webster als gewigtiger beschouwde dan het openstellen van eene of meerdere havens van Japan. Voor het geval dat de commodore goede uitkomsten verkreeg, achtte Webster het ten slotte raadzaam, een termijn van drie jaren voor de ratificatie te bedingen.

In den loop der op 8 Maart gevoerde conferentie verhaalde de vlootvoogd, dat een der matrozen was overleden, weshalve hij verzocht, dat eene plek werd aangewezen, waar deze man konde worden begraven, als ook al degenen die gedurende het verblijf in Japan aan boord van het eskader mogten komen te sterven. De kommissarissen boden eerst Nangasaki daartoe aan, vervolgens Uraga; doch toen tegen beide plaatsen aanmerkingen werden gemaakt, wees men eene plek aan in de nabijheid van de plaats der zamenkomst. Alvorens tot de ter aarde bestelling over te gaan begaven zich eenige Japansche ambtenaren aan boord om het lijk te zien, tot welk einde de kist werd geopend. Tot dusver beschouwde men de Japansche als de onverdraagzaamste van alle natien ten opzigte van alle Christelijke belijdenissen. Hun onoverwinbare haat tegen dat geloof werd zelfs aangevoerd als de hoofdoorzaak van hunne afgesloten stelling. Comodore Perry's bezoek heeft ook aan dit vooroordeel een einde gemaakt. Dat zij het zinnebeeld des kruises niet eerbiedigen, kan men ligtelijk begrijpen, maar het verhaal der verdreven Portugezen, dat ieder Christen, wanneer hij de kust van Japan betreedt, het kruis of eene beeldtenis van den Heiland of der Heilige Maagd onder de voeten moet treden, is of een verzinsel, of bepaalt zich uitsluitend tot de Portugezen en hunne geloofsgenooten. In allen gevalle is deze dwang reeds sedert langen tijd in onbruik geraakt. Daarentegen heeft men beweerd, dat de uitoefening der Christelijke godsdienst door onherroepelijke wetsbepalingen in Japan was verboden geworden. Het onderstaande verslag der begravenispligtigheid levert echter het bewijs, dat ook deze onderstelling niet minder ongegrond is.

Op den 9den Maart zoude dan de aan boord van de Mississippi overleden marinier Robert Williams ter aarde worden besteld. Het tot deze verrigting gecommandeerde detachement bestond uit verscheiden officieren, waaronder de kapelaan in zijn ambtsgewaad, 8 onder-officieren en 4 soldaten. Twee booten voerden de eene de officieren, de andere de overige manschappen naar den wal. Hier werd het datachement ontvangen door eenige Japansche autoriteiten, die gekomen waren om de Amerikanen naar de voor het graf bestemde plaats te geleiden. Nadat het eerst gelande eskorte het lijk met de gebruikelijke eerbewijzen had ontvangen, zettede de stoet zich in beweging, eerst het eskorte met de muziek, vervolgens de doodkist gedragen door vier man, daarna de kapelaan met de overige officieren en eindelijk eenige sloeproeijers. De stoet trok voort onder het aanheffen van den treurmarsch. De begraafplaats was omtrent eene halve Eng. mijl van het strand verwijderd en de weg, dien men te volgen had, liep midden door een dorp. Aan de beide zijden van den weg, op de omliggende heuvels en rondom het graf zag men duizende Japansche mannen, vrouwen en kinderen, die de hoogste mate van nieuwsgierigheid in het aanschouwen van eene voor hen zoo geheel nieuwe vertooning aan den dag legden. Inderdaad, zegt de berigtgever kapt. Slack, hoe vreemd moest niet slechts de lijkstaatsie op zich zelve, maar ieder van ons voor de gapende menigte wezen, van welke waarschijnlijk niemand ooit te voren het gelaat van eenen vreemdeling uit een vreemd land zal hebben gezien; evenwel werd de plegtigheid door geen onbehoorlijk gedruisch of onvoegzame uitdrukking gestoord; bij al de aanwezigen werd niets dan de levendigste belangstelling opgemerkt. Toen wij bij het, in de helling van een fraaijen heuvel gemaakt graf waren aangekomen, de geestelijke met de woorden: Ik ben de opstanding en het leven, enz. de plegtigheid opende en vervolgens het schoone en treffende gebed der dooden voorlas, toen gevoelde elk onzer zich ongemeen geroerd. Tijd, plaats en alle omstandigheden werkten ook zamen, om deze godsdienstige verrigting eene der meest gedenkwaardige tijdstippen van ons kortstondig verblijf in een land te doen zijn; alwaar nog slechts weinige eeuwen geleden het zinnebeeld der Christelijke godsdienst onder den voet moet zijn getreden. Nadat de kerkelijke plegtigheid was afgeloopen loste het eskorte drie salvo's over het graf. Ik had gedacht, dat bij deze gelegenheid zich eene vreesachtige beweging onder de menigte zoude hebben vertoond, maar alleen bij de eerste losbranding bemerkte ik voor een oogenblik een flaauw teeken van verbazing, daarna waren allen weder stille en oplettende toeschouwers. Nadat wij het stoffelijk overschot van onzen overleden scheepsgenoot met alle voegzame eerbewijzen aan de aarde hadden toevertrouwd, werd de stoet weder gevormd en keerden wij met de muziek voorop door het dorp en te midden van duizende toegestroomde inboorlingen naar onze aan het strand wachtende booten terug. Hier namen wij afscheid van de autoriteiten, die zich gedurende de geheele ceremonie met alle welvoegelijkheid hadden gedragen en ons alle mogelijke beleefdheid bewezen.

Na den afloop der begrafenis maakte een der Japansche ambtenaren ten aanzien van het opschrift der doodkist de opmerking, dat de overledene een Ier en geen Amerikaan was. Men gaf hem de noodige inlichting, waarmede hij dan ook volmaakt genoegen nam. Bij de toebereidselen tot de begrafenis was het overigens ten duidelijkste gebleken, dat de president Fillmore en de minister Webster zeer verstandig hadden gehandeld, met zich nopens het stuk der godsdienst rondborstig te verklaren. De Japanezen legden de getuigenis af, dat zij de plegtigheid met genoegen hadden bijgewoond en dat zij nu zeer goed het onderscheid tusschen Protestanten en Katholijken begrepen.

Op het einde der conferentie deelde de commodore de Japansche autoriteiten mede, dat hij aan zijne officieren had vergund, ter hunner verlustiging de kust te bezigtigen. De Japanezen hadden niet vele bedenkingen daartegen in te brengen. De scheepskapelaan Bittinger ondernam verscheiden uitstapjes naar dorpen en korenvelden, welke laatste hij in voortreffelijken staat van bearbeiding vond. De huizen waren over het algemeen met stroo of riet, enkele betere met dakpannen bedekt en voorzien van voorpleinen en kleine omheinde tuinen. Naardien de bevolking zich niet onvriendelijk betoonde, noch ongeneigd om hem te ontvangen, zoo strekte hij zijn bezoek naar twee groote steden, Kanagawa en Kasacoa, uit. Het getal inwoners van eerstgenoemde stad, begroot hij op 1 tot 200,000; te oordeelen naar de ontzettende menigte menschen, die overal zamenstroomde om den vreemdeling te zien, moet de bevolking voorzeker groot zijn. De menigte was overigens Bittinger niet tot last, want op een wenk des Japanschen ambtenaars, die den kapelaan vergezelde, maakte alles een vrijen doortogt en toen tot dit einde een bode werd vooruitgezonden, plaatste het volk zich langs de huizen en liet het midden van de straat open. Bittinger trad eenige woningen binnen, waar alles ten aanzien van het huisraad en verdere inrigting een zeer ouderwetsch, hoewel in vergelijking met andere Oostersche woningen van dezelfde soort, een zeer net, zindelijk en gemakkelijk voorkomen vertoonde. In sommigen zag hij horologien van Japansche bewerking. Ook bezocht hij eenige bedehuizen, die wel kleiner dan in China; maar van welke de wanden rijker verguld, wier afgodsbeelden fraaijer versierd en die over het geheel beter onderhouden waren. Zoowel de priesters als het volk waren ongemeen beleefd. Kasacca was, over land gerekend, 15 à 20 mijlen van de schepen verwijderd, en toen Bittinger ten gevolge daarvan bovenmatig lang uit bleef, begon men eenige bezorgdheid ten zijnen aanzien op te vatten. Toen hij reeds op den terugweg was, bragt een Japansch ambtenaar hem het bevel van den commodore, om naar het schip terug te komen en kort daarna werd een tweede bode op een kostbaar paard aan hem afgezonden, die, toen hij bemerkte, dat de kapelaan het bevel reeds opvolgde, ijlings omkeerde, om zijne wederkomst te berigten. Bij zijnen terugkeer vond Bittinger, dat alles wat hem was bejegend, was opgeteekend of afgebeeld, en zelfs de knoopen van zijn jas waren vermeld geworden.

Vier dagen na de zamenkomst werden de geschenken van den president uitgedeeld. Onder de voor den Keizer bestemde bevond zich een spoorweg met locomotief, een electrische telegraaf, eene reddingboot, eene drukpers, een fraai lorgnet, een prachtig ingebonden exemplaar der Amerikaansche Ornithologie van Audubon, prenten met Amerik. Indianen, kaarten van verschillende gedeelten van Noord-Amerika, landbouw-gereedschap met alle latere verbeteringen, een stuk laken, een baal katoen, een kagchel, geweren, pistolen en sabels, champagnewijn, fijne likeuren en Amerik. whisky.

Voor de Keizerin had men, in de onderstelling dat er eene was, bestemd een telleskoop, een lorgnet in verguld foudraal, eene vergulde damestoiletdoos, eene scharlaken roode fluweelen japon, een changeant zijden kleed met bloemen, de geïllustreerde werken van Audubon, een fraai porceleinen servies, een horologie, een kagchel, eene kist met fijne wijnen, een kistje met parfumerien en een kistje met welriekende zeep.

Onder de overige geschenken was ongetwijfeld het kostbaarste een exemplaar van Webster volledig woordenboek voor een der keizerlijke tolken. Aan de hooge ambtenaren werden ten geschenke gegeven: boeken, geweren, pistolen, sabels, wijnen, laken, kaarten, kagchels, horologien en likeuren, welke laatste hun bij uitstek smaakten. Wat de uurwerken betreft, verklaarden de Japanezen, toen men hun een werktuigkundige van het schip wilde zenden, om ze te regelen, dat dit niet noodig was, vermits zij te Yeddo horologiemakers hadden, die deze kunst even goed verstonden. Ook de faam van Ericson's calorische machine was tot hen gekomen.

Wat men voor het overige van eenige der opgenoemde geschenken moge denken, de spoorweg en de telegraaf waren een goede inval. De spoorbaan heeft eene lengte van nagenoeg 300 ellen en is cirkelvormig. In het eerst betoonden de Japannezen weinig lust, om zich aan den wagen toe te vertrouwen, maar nadat de eerste proefrit was afgeloopen drong een ieder om het eerst, ten einde eene plaats te bekomen. De telegraaf deed de Japannezen nog meer verbaasd staan; zij zullen de inrigting echter spoedig begrijpen en zijn thans welligt reeds bezig met het leggen van draden voor hun eigen gebruik.

Het eiland Loo Choo, behoorende tot Japan, doch door een afzonderlijken vorst geregeerd wordende wordt door een officier van Perry's eskader volgenderwijze beschreven. Gij kunt u bezwaarlijk een denkbeeld vormen van de schoonheden van dit eiland, wat betreft de schilderachtige gezigten en de verwonderlijke volkomenheid van deszelfs bebouwing, de oude bruggen, geplaveide straatwegen, kanalen, vervallen verdedigingswerken, enz. In de stad treft men vijf paleizen aan; het eene, hetwelk wij bezochten, is van zeer grooten omvang, beslaat wel eene oppervlakte van drie morgen en heeft massive muren, die veel gelijkenis hebben met verscheiden oude kasteelen van Europa. Het eiland bevat eene bevolking van 150,000 tot 200,000 zielen. Wij hebben zoo veel gezag over dit land, zijne autoriteiten en bewoners, als ware het een veroverd gebied, en hetgeen zonderling is, geen hard woord, geene daad van dwang werd vereischt, om dit te weeg te brengen. Al de binnendeelen des eilands zijn door ons bezocht de geheele kust is gepeild en opgenomen. Waarheen immer ons volk zich begaf, betoonden de inwoners hun voorkomendheid en verschafte hun logies en leeftogt. In het eerst wilden de eilanders geene vergoeding aannemen, doch de gezagvoerder Perry had bevolen niets aan te nemen zonder het te betalen. Tot dusver hebben onze walvischvaarders het nooit gewaagd de havens van dit eiland binnen te komen; maar thans kunnen zij dit met volkomen gerustheid doen en worden tot schappelijke prijzen van alle benoodigdheden voorzien. Ten bewijze van het door ons in hunne vredelievende gezindheid gestelde vertrouwen, laten wij een zeker getal van ons scheepsvolk achter, om het opzigt te houden over een juist hier opgerigt kolen depot. De beheerscher des lands heeft beloofd, gedurende onze afwezigheid zorg voor hen te zullen dragen.

(*Overgenomen.*)

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van S kan, wegens den aard van het onderwerp niet worden opgenomen.

DE ZALF EN PILLEN VAN *HOLLOWAY*,
gebruike men voor zweren en huidziekte.

De dochter van Mejufvrouw FARLOW, woonachtig in Londen in Coventgarden, had sedert zes jaren verzweringen aan den regter arm, en gedurende dien tijd was zij onder de behandeling van de bekwaamste heelkundigen, doch wier pogingen zonder gevolg bleven. Haar gestel verzwakte en men had geene hoop meer op genezing. Eindelijk echter beproefde de moeder de *zalf* en *pillen* van HOLLOWAY, en dit onvergelijkelijk geneesmiddel herstelde haar in dier voege, dat zij thans de beste gezondheid geniet.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (11672)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den, het schip Johannis Hermanus, kapt. J. B. Weijgers, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 1sten dezer, de Fransche schoener la Belle Poule, kapt. J Indien, naar Caijenne, in ballast.

Den 2den, de Nd. Am. bark R. H. Knight, kapt. L. Mitchell, naar Glouceste, lading: 190 vaten Melassie 22,209 gallons, 158 vaten Suiker 222,482 pond, 211 balen Kakao 32,805 pond en 12½ balen heele Koffij 2420 pond.

Idem, het schip Mina, kapt. C. S. Cupido, naar Amsterdam, lading: 291 vaten Suiker 409,051 pond, 28 balen schoone Katoen 9650 pond en 3 balen vuile Katoen 1025 pond.

Den 5den, de Nederl. schoener Essex, kapt. C. M. de Haseth, lading: 26 balen schoone Katoen 8365 pond, 7 balen vuile Katoen 2500 pond, 115 vaten koorn 20700 pond, 49 pies ⊏⊐ hout, 20 manden Seltserwater, 8 vaten Brood, 5000 Steenen, 50 kistjes Zeep en voor Exportatie 9 zakken boonen.

Idem, de Nederl. schoener Ellen, kapt. P. Simmons lading: 23 vaten Suiker 37,679 pond, 1 vat Vischlijm 81 pond, 1 vat Arrowroot 167 pond, 12 vaatjes Saucijsjes en uit het Entrepot: 13—1, 12 | 2 en 21—4 pijpen Maderawijn.

Idem, de Nederl. schoener Defiance, kapt. W. Fairleij. lading: 17 vaten Suiker 27.850 pond, 23 vaten Koorn 3960 pond, 8 puncheons Rum 840 gallons, 5 Schapen, 3 vaten Azijn, 1 vat Haver, 2 kisten Roodewijn, 20 vaatjes boter, 11 vaatjes Saucijsjes 10 kelders Jenever, 25 pullen Olie, 9 manden Seltserwater, 6 manden Bier en uit het Entrepot: 5 pijpen Maderawijn, 100 groene en 20 roode kelders Genever. — Allen naar Demerarij.

UITGEZEILD.

Den 5den, Z. M. schoener de Adder, kommandant Holtzapfel, naar Demerarij.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Nederl. schoener Ellen: de heer D. E. Dossantos.

Met de Nederl. schoener Essex: de heeren J. Petzoldt en H. Bradshaw.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts,

Vrijdag den 4 Augustus 1854.

De Katoen plantaadjen Bellevue, Cardrospark, John en Bantaskine. — *f* 42,000. — Opgehouden.

Het Huis en Erf, gelegen aan den Waterkant, La. A. No. 100. — *f* 8,000. — Opgehouden. — Allen aankomende den boedel A. Mac Intosch.

Prijzen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.

KAKAO: Den 3den, van pl. Concordia, 25 balen à 16,70 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 29sten Julij tot den 5den Augustus 1854, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 29sten Julij, Johan Julius Gottlieb Spilker, 62 jaren, gehuwd met Anna Jacoba Helena Francina von Jeckel des Bergnes.

Idem, Harm Berends Grim, 27 jaren, Bootsman van het Nederl. schip Mina.

Den 31sten, William Finlay, 27 jaren, Matroos van het Nd. Am. schip R. H. Knight.

Idem, Maria Elisabeth Muller, 50 jaren.

Den 1sten Aug., William Weisky, circa 1 maand.

Idem, Pieter Wouters, 51 jaren, Jager bij het Bat. Jagers No. 27.

Den 2den, Evert Jan Stolting, circa 1 jaar.

Den 3den, Augus Cameron, 90 jaren.

Idem, Jean Antoine de Haas, 30 jaren, Jager bij het Bat. Jagers No. 27.

Idem, Henriette Christina Wiggen, 2 jaren.

Den 4den, Saraatje Vlist, 25 jaren.

Idem, Gerrit Nicolaas Prins, 63 jaren.

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 6 Augustus 1651. FRANÇOIS DE SALIGNAC DE LA MOTTE FÉNÉLON te Quercy geboren. Als daartoe door zijne familie bestemd, trad hij in dienst der Kerk, en werd tot Priester gewijd. — In 1695, werd hij benoemd tot Bisschop van Kamerijk. Deze edele godvruchtige man met uitmuntende bekwaamheden bedeeld, hulpvaardig aan elk, die hem vroeg,* vergevingsgezind, en voor zijnen tijd zeer onpartijdig omtrent de verschillende eeredienststelsels, werd een aanstoot voor de toemalige gestrenge geestelijkheid, welke het zoover wist te brengen, om FÉNÉLON bij den Paus en den Koning, als gevaarlijk om zijne vrijzinnige gevoelens af te schilderen. — Hij werd door beide alzoo veroordeeld, zijn Bisdom nooit te mogen verlaten. Hij onderwierp zich aan dien last met de meeste nederigheid en geduld, en las zelf zijner gemeente, die hem zoo innig beminde, den eersten Zondag in de kerk zijn vonnis voor. Na een leven, vol nederig geluk en beoefening der letteren, stierf hij 7 Januarij 1715, eenen naam nalatende, die nu nog tot over de geheele beschaafde wereld, eenen eervollen weerklank behoudt.

Maandag 7 — 1130. ALEXANDER DE JULIERS, eerste Vorst — Bisschop van Luik, behaalt eene volkomene overwinning op GODFRIED, Graaf van Leuven.

Dingsdag 8 — 1805. De Maarschalk NEIJ doodgeschoten.

Woensdag 9 — 1848. FRANÇOIS MARRIJAT, meer bekend als Kapitein MARRIJAT, sterft ten gevolge van het springen van eenige bloedvaten in het hoofd. Hij was geboren 1792.

De werken van zijn schoon vernuft zijn algemeen bekend; en deze vruchtbare schrijver begon zijnen letterkundigen loopbaan, toen hij na in Engelsche zeedienst, de vele feilen en gebrekkigheden had opgemerkt, met ze in een romantisch kleed gedoscht in luimige verhalen aan de wereld kenbaar te maken. Het is hem dan ook gelukt, het oog van het Gouvernement op een en ander oplettend te maken, vele leemten werden aangevuld, en vele gebrekkigheden hersteld. Zoo kwam zijn *Kings Own*, in het licht, *het leven van eenen Zee Officier*, *Pieter Simpel*, *de vlagge Jonker*, *Newton Forster*, *Percival Keene*, *Japhet*, *die een Vader zoekt*, *Snarleij Jow*, *Jacob Eerlijk*, *Ratlin*, *de Pacha met drie paarden staarten*, *de drie Kotten*, *de Schipbreuk van de Stoompaket*, *Ardent Troughton*, *de vliegende Hollander*, *de Kaper van de vorige eeuw*, *de Jagtstrooper*, *Valerie*, enz.

Donderdag 10 — 1774. Mr. W. J. BEELDSNIJDER MATROOS, geeft de eerste Surinaamsche Courant te Paramaribo uit.

Vrijdag 11 — 1804. Ten gevolge der belangrijke veranderingen in het Europesche staten stelsel legt FRANS I van Oostenrijk de Duitsche Keizerskroon neder en verklaart zich tot erfelijk Keizer van Oostenrijk onder den titel van FRANS I.

Zaturdag 12 — 1521. Mexico door FERDINAND CORTEZ veroverd.

FORET.

Binnenlandsche berigten.

Paramaribo, den 31 Julij 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 1041, is, onder de nadere goedkeuring des Konings,

1o. De Directeur van 's Landsgrond *Boniface*, H. Schenkel, van deze zijne betrekking ontheven geworden.

2o. Benoemd:

a. Tot *Directeur van 's Landsgrond Boniface*, tevens belast met de werkzaamheden der Administrative Policie, B. F. A. Fränkel, tot dusver Cipier en Provoostgeweldige in het fort *Zeelandia.*

b. Tot *Cipier* en *Provoostgeweldige* in het fort *Zeelandia*, J. C. Straub, tot dusver Agent van Policie;

c. Tot *Beamble van Policie*, C. Mons: met bepaling dat hij, de dienst zulks vereischende, tevens als Dienaar van Justitie of Veldwachter zal kunnen worden te werk gesteld.

Paramaribo, den 2 Augustus 1854.

Bij gemeenschappelijke beschikking van de Departementen voor de zaken der Hervormde Eeredienst enz. en van Kolonien, dd 13 | 24 Junij 1854 No. 1 en La. B No 10. is tot *Corresponderend Lid der Hoofd-Commissie voor de Nederduitsch Israëlitische Hoofd-Sijnagoge* in *Suriname*, in plaats van wijlen den heer M. A. Keijser, benoemd, de heer C. Lionarons.

Paramaribo, den 2 Augustus 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van den 1n. dezer No 1053, is tengevolge van het overlijden van den Luitenant van Policie A. Litwak de Heer W. Holdinga Thoe Schwartzenberg en Hohenlansberg provisioneel gequalificeerd geworden tot de waarneming der betrekking van *Luitenant van Policie.*

Paramaribo, den 4 Augustu 1854.

P. J.-, C. A.-, T. J.-, J. H.-, en H. J. Ubbergen, hebben van het Gouvernement verzocht, om hun te vergunnen, in de plaats van den door hen gevoerd wordenden familienaam Ubbergen, dien van *Melcherts* te voeren.

Tijd van oppositie, *zes* weken.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester herinnert bij deze belanghebbenden aan de voldoening, vóór het einde der maand Augustus van de *Quota* voor *Suikerplantaadjen* en *Houtgronden.*

Paramaribo, den 31 Julij 1854.

Transporten.

Den 31sten Julij 1854. E. C. Turner Campbell geb. Bramm aan F. J. P. Duurhagen. van het Erf met de daarop staande Gebouwen, aan de *Kromme Elleboogstraat*, N. W. La. A No. 127 O. W. La. A No. 105.

Paramaribo, den 31 Julij 1854.

Den 4den Augustus 1854. J. H. Gilhuijs, als Vader en Voogd over zijne kinderen, aan J. M. Lentz, echtgenoote van J. Polak, van het huis en erf aan de *Graven of Soldatenstraat*, N. W. La. B No. 25, O. W. La. D. No. 61.

Paramaribo, den 4 Augustus 1854.

Hijpotheek.

Den 4den Augustus 1854. T. Jansen Eijken Sluijters qq. George Jones, 1e, *Hijpotheek*, ten behoeve Steven Adriaan Klaassen te *Amsterdam* en Carl August Wois, en te vestigen op de plantaadje *Hamburg* cum ann. en den grond *Uitkijk*, beide gelegen in *Saramacca.*

Paramaribo, den 4 Augustus 1854.

Paramaribo, den 26 Julij 1854.

Naar aanleiding van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, (G. B. No. 1 van 1833), zullen de repartitie-rekeningen van de boedels van John Charles Bennet, Pieter Johannes de Wolff, Daniel Jesserun Lobo Jz., Isaac del Prado, Charles Louis Henrij Wolff, Johanna Maria van Huisduinen en van den gerepudieerd gemeenschappelijken boedel van F. W. Nolte en nagelatene huisvrouw A. E. van Foster, gedurende den tijd van *veertien* dagen, voor belanghebbenden ter *visie* liggen.

Aan het Departement der *On beheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel van Johannes Michael Kleine, den 17 Julij 1854.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om, aan het Departement voormeld, van hunne pretentien aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne van verstoken te zijn, van alle regt en actie tegen den voormelden Boedel.

Paramaribo, den 26 Julij 1854.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.